Cuprins

Introducere 9

PARTEA ÎNTÂI. Credem în Bob – lecții despre prietenie 15

PARTEA A DOUA. O viață de Bob – de asta avem nevoie ca să fim fericiți. 41

PARTEA A TREIA. În pielea lui Bob – cum să trăiești viața la maximum 63

PARTEA A PATRA. Bob față în față cu lumea – cum să supraviețuim greutăților vieții. 89

PARTEA A CINCEA. Bob cel Zen – Cum să fim buni cu noi înșine 113

PARTEA A ȘASEA. Universitatea Bob – lecții pentru viața de zi cu zi 141

Mulțumiri 173

Cărticica lui

Bob

Un motan cu școala vieții

JAMES BOWEN

Traducere din limba engleză
de Ioana Georgescu

POLIROM
2019

Deschide ochii

Pe vremea când trăia pe stradă, lui Bob nu-i plăcea nimic mai mult decât să stea cu mine pe trotuar într-o zi cu soare și să se uite la oamenii care-și vedeau de treburi, grăbiți. Măsura totul cu privirea. În felul său relaxat, desigur.

Uneori părea să țină ochii închiși, dar nu-i scăpa nimic. Putea să fie vorba de o pasăre care căuta de mâncare într-un tomberon din apropiere, un artist stradal care se pregătea pentru spectacol sau un trecător îmbrăcat interesant. El ridica în tăcere capul și se concentra. Apoi privea sau asculta; fascinat, absorbea totul. Parcă știa că are ceva de câștigat de pe urma acelei experiențe. Ceva nou, instructiv sau distractiv de văzut.

Noi ne mișcăm de colo-colo cu ochii deschiși, însă de multe ori am putea la fel de

bine să-i ținem închiși. Suntem prea ocupați, prea cufundați în viața noastră de zi cu zi ca să vedem ce e în fața ochilor.

Drept urmare, avem multe de pierdut.

Minunile sunt peste tot în jurul nostru

Bob are un efect uimitor asupra oamenilor. Bărbați și femei deopotrivă au fost mișcați până la lacrimi când au dat cu ochii de el, tolănit pe trotuar. Parcă descopereau o comoară ascunsă sau o rudă de mult pierdută. Se așezau să-l mângâie timp de câteva minute și se transformau. Și, de multe ori, nici măcar nu erau mari iubitori de pisici.

Asta m-a făcut să-mi pun întrebări despre felul în care privim lumea. Când oamenii își caută inspirația, au tendința de a privi în sus.

Către cer. Către rai. E ceva natural. Mereu ni s-a spus că de acolo vine miracolul vieții. Țintiți către astre, ni se zice. Niciodată către șanțuri.

Cu toate astea, mie, unuia, mi s-a părut că atunci când ne căutăm inspirația în locuri neașteptate, imaginația noastră, mintea noastră se poate deschide mult mai mult.

Chiar și acolo se află frumusețe, minuni, dacă facem efortul de-a le vedea.

Dacă prinzi o ocazie, profită de ea

La fel ca toate pisicile din lume, Bob e un oportunist. Profită de orice ocazie i s-ar ivi.

Poate să fie vorba de a primi o gustare sau orice altă bunătate. Poate să fie o invitație la gâdilat pe burtă sau la explorat tufișurile din parc în timpul unei plimbări. Orice-ar fi,

atitudinea lui e una singură – dacă am ocazia, profit de ea.

În astfel de situații, nu stă prea mult pe gânduri. Nu analizează îndelung aspectele pro și contra. Vede ușa deschisă și iese degrabă. Sunt momente în viață când am face și noi bine să-i urmăm exemplul.

Dacă ți se ivește șansa, profită de ea.

Nu băga în seamă lucrurile mărunte

Există o carte renumită, *Don't Sweat the Small Stuf*. Cel mai important mesaj e foarte simplu: nu te crampona de micile neplăceri sau eșecuri în viață. Uită de ele. Așază-le unde le e locul. Nu le transforma în ceva important, care te va stresa și te va face nefericit.

Bob pare să acționeze din instinct în concordanță cu filosofia aceasta.

Rareori are vreun conflict cu altă pisică sau cu vreun câine, de exemplu, dar, chiar dacă se iscă unul, el nu-i dă voie să-l supere. Odată ce s-a încheiat confruntarea, de cele mai multe ori nu face altceva decât să plece de acolo. Indiferent cum se termină.

Nouă, oamenilor, nu ne este ușor să procedăm așa. Noi avem tendința de-a căuta răzbunarea sau pedeapsa. Noi fierbem din pricina celor mai mărunte lucruri, le luăm personal. N-am de unde să știu exact ce se întâmplă în mintea lui Bob, dar el pare să lase, pur și simplu, lucrurile să curgă. Parcă ar ști că furia și răzbunarea sunt o pierdere de timp. Am o bănuială destul de serioasă că acesta e unul dintre motivele pentru care pare să ducă o existență atât de mulțumitoare.

Fii recunoscător

La fel ca toate pisicile, Bob pare să trăiască în prezent. Cine știe dacă se gândește vreodată la trecut sau la viitor? E cât se poate de clar că, în viața lui de zi cu zi, cele mai importante sunt noțiunile de „aici" și „acum".

Dacă vrea să tragă un pui de somn, nu contează dacă e pe podeaua rece sau pe o canapea comodă. Pentru el, nu e nici o diferență. Se face covrig și adoarme, fără să dea vreo atenție la ce e în jur.

La fel se întâmplă și când e timpul să mănânce. Nu contează dacă are în castron o mână de cronțănele sau o grămadă de ton delicios, el le înfulecă pe amândouă la fel. Atitudinea pe care o adoptă e: asta e mâncarea mea. O să mănânc ce mi se dă.

Mereu l-am privit și m-am întrebat dacă nu cumva noi toți avem de învățat o lecție de la